

Міністерство освіти та науки України
Сумський державний університет
Медичний інституту

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ТЕОРЕТИЧНОЇ ТА ПРАКТИЧНОЇ МЕДИЦИНИ

Topical Issues of Clinical and Theoretical
Medicine

Збірник тез доповідей
IV Міжнародної науково-практичної конференції
Студентів та молодих вчених
(Суми, 21-22 квітня 2016 року)

ТОМ 1

Суми
Сумський державний університет
2016

СТАН СЕКРЕТОРНОЇ ФУНКЦІЇ ШЛУНКА ПРИ ФАРМАКОТЕРАПІЇ СИСТЕМНОГО АУТОІМУННОГО ЗАПАЛЕННЯ ІБУПРОФЕНОМ ТА ЙОГО КОМБІНАЦІЄЮ З ВІНБОРОНОМ

Гладких Ф.В., Степанюк Н.Г.

Вінницький національний медичний університет ім. М.І. Пирогова

Кафедра фармакології (зав. – проф. Волощук Н.І.)

Відомо, що при ревматоїдному артриті (РА) можуть спостерігатися порушення моторної і секреторної функцій шлунка і стравоходу, а також їх органічні ураження. Природа патологічних змін органів травлення у хворих на РА зумовлена не тільки проявом системності ревматоїдного запалення, в основі якого лежать імунні порушення, що сприяють розвитку ендотеліальної дисфункції та зниженню секреції оксиду азоту (NO) (Коломієць І.М., 2001; Корж О.Н., 2003), а й ушкоджуючим впливом лікарських засобів, які пацієнти змушені приймати постійно, зокрема нестероїдних протизапальних препаратів (НПЗЗ) (Вязникова О.А., 2008).

Метою дослідження було охарактеризувати стан секреторної функції на тлі застосування ібупрофену (73 та 218 мг/кг) та його комбінації з вінбороном (11 мг/кг) на моделі ад'ювантного артриту (АА) у щурів

Матеріали і методи: Дослідження проведено на 42 статевозрілих нелінійних щурах-самцях, розбитих на 6 груп: I – інтактні щури (n=7), II – щури зі змодельованим АА без лікування (контроль), III (n=7) та IV (n=7) – щури з АА, які отримували ібупрофен (73 мг/кг, внутрішньошлунково (в/ш) та 218 мг/кг, в/ш відповідно), V (n=7) та VI щури (n=7) ліковані ібупрофеном (73 мг/кг, в/ш та 218 мг/кг, в/ш відповідно) в комбінації з вінбороном (11 мг/кг, в/ш). Шлункову секрецію досліджували за методикою Н.Шай.

Результати й обговорення: Проведене дослідження показало, що на 28 добу експерименту у щурів з АА, які не отримували лікування відмічалось зниження рівня рН на 18,3% відносно інтактних тварин (2,13) та становив відповідно 1,74. Монотерапія ібупрофеном статистично вірогідно призвела до ще більшого зниження значення рН шлункового соку відносно контрольних тварин та становило відповідно 1,34 при застосуванні вказаного антифлогістика в дозі 73 мг/кг та 1,07 при застосуванні ібупрофену в дозі 218 мг/кг маси тіла щура. Найвиразніші зміни з боку шлункової секреції відмічались при застосуванні ібупрофену в дозі 218 мг/кг, що співставляється з даними літератури про дозозалежність як фармакотерапевтичної активності, так і гастротоксичності ібупрофену. Комбінована терапія АА ібупрофеном та вінбороном призвело до статистично вірогідної нормалізації рН, що практично співставлялось з показниками інтактних тварин.

Висновки: Застосування ібупрофену в терапії АА у щурів призводить до зниження рН шлункового соку. Одночасне введення в організм щурів з АА ібупрофену та вінбороноу супроводжується нівелюванням ознак гастротоксичності вказаного НПЗЗ за рахунок послаблення факторів агресії шлункового соку, зокрема нормалізації рН.

ФАКТОРИ, ЩО ВПЛИВАЮТЬ НА ЕФЕКТИВНІСТЬ ЛАБОРАТОРНОЇ ДІАГНОСТИКИ ГРВІ

Голубнича В.М., Перешивайло О.І.

Сумський державний університет

Кафедра гігієни та екології з курсом мікробіології, вірусології та імунології

Відомо, що чутливість та специфічність методів лабораторної ідентифікації респіраторних вірусів є основоположними при визначенні етіології гострих респіраторних вірусних інфекцій. Отже підвищення ефективності лабораторної ідентифікації респіраторних вірусів залишається актуальним питанням сьогодення.

Метою нашої роботи було встановити фактори, що впливають на частоту виявлення збудників гострих респіраторних вірусних інфекцій при використанні ПЛР.